

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Kalanduskomisjon

2009/2108(INI)

8.4.2010

ARVAMUS

Esitaja: kalanduskomisjon

Saaja: keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon

Biooloogilise mitmekesisuse säilitamist käsitlevate ELi õigusaktide
kohaldamine
(2009/2108(INI))

Arvamuse koostaja: Isabella Lövin

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Kalanduskomisjon palub vastutaval keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõustub komisjoni valitud uue 2020. aasta peaesmärgiga, milleks on „Peatada ELis 2020. aastaks bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste vähenemine ning taastada need võimalikult ulatuslikult ja suurendada ELi panust maailma bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vältimisel”;
2. rõhutab, et bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamine on ülimalt oluline selleks, et jääksid püsima kalandusega tegelevad ühendused, kes on sattunud ebasoodsasse olukorda kalavarude vähenemise tõttu, mille põhjuseks on mitmesugune inimtegevus;
3. on seisukohal, et merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse kaitsmine on oluline, kuna see suurendab ökosüsteemi vastupanuvõimet ja aitab seega muu hulgas leevendada kliimamuutuste mõju;
4. kutsub seetõttu komisjoni üles võtma erimeetmeid kliimamuutuse suhtes kõige enam tundlike mereliikide ja -elupaikade kaitseks ning kindlustama ka selle, et kliimamuutustega kohanemiseks või nende mõju vähendamiseks võetud meetmed ei kahjustaks merekeskkonna bioloogilist mitmekesisust;
5. kutsub komisjoni üles võtma vastu kaitstud merealade võrgustiku mudeli, mis võimaldaks ühendada keskkonna säilitamise ja säästva kalanduse; kutsub komisjoni üles korrapäraselt aru andma liikmesriikide saavutustest looduslike elupaikade kaitse direktiivi ja loodusliku linnustiku kaitse direktiivi rakendamisel, eelkõige Natura 2000 võrgustiku loomisel merekeskkonnas, kuivõrd praegu moodustavad kaitsealused merealad alla 10% kaitsealadest, ning kutsub komisjoni üles esitama aruandeid ka liikmesriikide aruandlus- ja seirekohustuste kohta;
6. märgib, et lisaks looduslike elupaikade kaitse direktiivile ja loodusliku linnustiku kaitse direktiivile on peamised vahendid merekeskkonna bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamiseks veepoliitika tegevusraamistiku direktiiv (rannikuvete puhul) ja merestrateegia raamdirektiiv 2008/56/EÜ (kogu mereakvatooriumi suhtes);
7. on seisukohal, et liikmesriikidel peab olema lubatud algatada mere bioloogilise mitmekesisuse kaitseks samme, mis lähevad kaugemale ELi õigusaktides nõutud meetmetest;
8. on seisukohal, et senised jõupingutused, millega on püütud vähendada ja kaotada noorkalade, sihtliiki mittekuuluvate kalaliikide, mereimetajate, kilpkonnade ja lindude kaaspüüki Euroopa kalanduses, on tervikuna olnud ebapiisavad;
9. on seisukohal, et saagi vette tagasi laskmise vähendamine peab olema ühise kalanduspoliitika üks põhieesmärke, ning palub komisjonil kindlaks teha saagi vette tagasi laskmise põhjused ja töötada välja konkreetsete lahendused iga kalapüügipiirkonna jaoks, kavandades eelkõige biomassi- või liigikvootide ning selektiivsete püügivahendite,

nagu näiteks ruudukujuliste silmadega võrkude, üldist kasutuselevõttu, ning kalavarude territoriaalset majandamist;

10. rõhutab kalanduse olulist majanduslikku ja sotsiaalset rolli rannikualade arengus ning keskkonna-alast rolli seoses mere ökosüsteemidega; on seisukohal, et ühine kalanduspoliitika ei tohi takistada, vaid peab hõlbustama bioloogilist mitmekesisust käsitlevate õigusaktide järgimist liikmesriikides, esmajoones piisavate kaitsemeetmete kehtestamist Natura 2000 merealadel;
11. märgib, et mereliigid ja -elupaigad on bioloogilist mitmekesisust käsitlevate ELi õigusaktidega vähem kaitstud kui maismaa liigid ja elupaigad, ning kutsub seetõttu komisjoni üles hindama õigusaktide puudusi ja vajakajäämisi nende rakendamises ning kujundama merekaitsealasid, kus majandustegevuse, sh kalanduse suhtes kohaldatakse tõhustatud ökosüsteemipõhist juhtimist;
12. märgib lisaks, et mitmesugused konventsioonid ELi ümbritsevate piirkondlike merealade kohta, nagu Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon (OSPAR), Läänemere merekeskkonna kaitse konventsioon (HELCOM) ja Barcelona konventsioon, annavad mere ökosüsteemide kaitseks olulise raamistiku;
13. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et merestrateegia direktiiv ei piira merekaitsealade kasutamist selliselt, et see hõlmaks ainult Natura 2000 alasid, ning nõuab seetõttu, et liikmesriigid ja komisjon arvestaksid kõikide merekaitsealadega ning seaksid need üksteisega, võttes sealhulgas arvesse ka piirkondlike merekonventsioonide alusel loodud merekaitsealasid, ning püüaksid luua sidusa ja tervikliku raamistiku;
14. tõstab esile asjaolu, et head keskkonnaseisundit tõendab kõige paremini mere bioloogilise mitmekesisuse säilimine;
15. rõhutab, et merenduse juhtimist on nüüd võimalik sisuliselt parandada, kuna merestrateegia raamdirektiiviga on kehtestatud uus mehhanism merekaitsealade kohta käivate meetmete ja kalandusmeetmete paremaks kooskõlastamiseks;
16. kutsub komisjoni üles süvalaiendama veepoliitika tegevusraamistiku direktiiviga ja merestrateegia raamdirektiiviga juba kinnituse saanud ökosüsteemi-põhist lähenemisviisi kõikides ELi poliitikavaldkondades, mis puudutavad mere bioloogilist mitmekesisust; rõhutab, et ökosüsteemidega seotud teenused hõlmavad süsinikdioksiidi säilitamist ja sidumist looduslike ökosüsteemide poolt, kuid ei piirdu sellega;
17. rõhutab vajadust jätkata aktiivset tegevust rannikualade integreeritud majandamise (ICZM) ja mereala ruumilise planeerimise valdkonnas, sest need valdkonnad võivad olla ökosüsteemi-põhise kaasava lähenemisviisi koostisosadeks, millega tagatakse mere- ja rannikuressursside säilitamine ja säästev majandamine ning võetakse arvesse looduslikke protsesse ja ökosüsteemide kandevõimet;
18. on seisukohal, et piirkondlikud kalavarude majandamise organisatsioonid vastutavad kalavarude majandamise eest ja tagavad vastutustundliku kalapüügi avamerel; on seisukohal, et seetõttu tuleks suurendada piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide volitusi, eriti kontrolli ja hoiatavate karistuste valdkonnas, ning on

seisukohal, et eelkõige need organisatsioonid peaksid majandama teatavate kaubanduslikult oluliste mereliikide varusid ja nõudma püügisertifikaatide kasutamist;

19. kutsub komisjoni üles võtma kõige nõudlikumaid meetmeid, et taastada bioloogiline mitmekesisus ja looduslikud ökosüsteemid ELi merekeskkonnas laiemalt; rõhutab, et need meetmed võivad olla rannikualade elanikkonnale oluliseks tööhõiveallikaks;
20. kutsub ELi üles tagama võrdsust nii Euroopa kui ka ülemaailmsel tasandil; rõhutab vajadust järgida põhimõtet „saastaja maksab” ja kulude täieliku hüvitamise põhimõtet ning rõhutab vajadust neid põhimõtteid ulatuslikumalt rakendada;
21. kutsub komisjoni üles kaaluma riiklike või sektoripõhiste eesmärkide seadmist, et vähendada bioloogilist mitmekesisust kahandavaid mõjureid ja tõkestada bioloogilise mitmekesisuse kadu.
22. kutsub komisjoni üles tagama, et ELi visioonis bioloogilise mitmekesisuse kohta, mis hõlmab 2010. aasta järgset aega, rõhutataks ühiskonna kõikide sektorite ja laia üldsuse teadlikkuse tõstmist ning kaasamist.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.4.2010
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Josefa Andrés Barea, Kriton Arsenis, Alain Cadec, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Carl Haglund, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Jean-Marie Le Pen, Isabella Lövin, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Britta Reimers, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Catherine Trautmann, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Izaskun Bilbao Barandica, Julie Girling, Raúl Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo